

**ОДЛУКА
ВИСОКОГ ПРЕДСТАВНИКА**

Користећи се овлаштењима која су високом представнику дана чланом V Анекса 10 (Споразум о цивилној имплементацији Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет за тумачење наведеног Споразума о цивилној provedби Мировног уговора, и чланом II 1. (д) претходно наведеног Споразума, који од високог представника захтијева да олакша рјешавање било којих потешкоћа које се појаве у вези са цивилном provedбом Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет за тумачење Споразума о цивилној имплементацији Мировног уговора, како би олакшао рјешавање било којих потешкоћа као што је горе речено "доношењем обавезујућих одлука какогод он оцијени да је неопходно" о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) "мјере којима се осигурава имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се даље на тачку 12.1. Декларације Савјета за имплементацију мира, које се састао у Мадриду, 15. и 16. децембра 1998. године, у којој се јасно каже да Савјет сматра да успостављање владавине права, у коју сви грађани имају повјерење, представља предуслов за дуготрајни мир и самоодрживу економију која је у стању да привуче и задржи стране и домаће улагаче;

Имајући у виду учињене напоре на остваривању оснажене стратегије за реформу правосуђа како би се ојачала владавина права у Босни и Херцеговини и њеним ентитетима у 2002/03, што је одобрио Управни одбор Савјета за имплементацију мира 28. фебруара 2002. године;

Присјећајући се Резолуције Савјета безбједности Уједињених нација бр. 1503 (2003) и изјаву председника Савјета безбједности (С/ ПРСТ /2002/21), од 23. јула 2002. године којом се даје подршка стратегији Међународног суда за бившу Југославију ("МКСЈ") на основу које ће истраге бити завршене до краја 2004. године, све радње у првостепеном поступку до краја 2008. године, а комплетан рад Суда у 2010. години (С/2002/678), с тим да ће се Суд у свом раду концентрисати на кривично гоњење и суђење највишим вођама које се сумњичи да су најодговорнији за злочине у оквиру надлежности МКСЈ-а, док ће суђења оним који су мање одговорни бити уступљена надлежним домаћим судовима уз јачање способности тих судова да обављају тај посао;

Констатујући да је Савјет безбједности изјавио да се претходно поменутом Стратегијом окончања рада МКСЈ-а ни на један начин не омета обавеза земаља да проводе истраге које се односе на оптужена лица којим се неће судити на МКСЈ-у и да предузимају одговарајуће радње у вези с подизањем оптужница и кривичним гоњењем, имајући истовремено на уму да МКСЈ има примат над домаћим судовима;

Констатујући такође да је јачање домаћих правосудних система од кључне важности за функционисање правне државе уопштено, а поготово за провођење стратегије окончања рада МКСЈ-а;

Констатујући надаље да је у свом комуникеу донесеном након састанка у Сарајеву 26. септембра 2003. године, Управни одбор Савјета за имплементацију мира узео у обзир Резолуцију Савјета безбједности Уједињених нација бр. 1503, којом се између осталог, позива међународна заједница да подржи рад високог представника у успостављању Вијећа за ратне злочине;

Имајући у виду да су у комуникеу донесеном након састанка Управног одбора Савјета за имплементацију мира одржаног 15. марта 2006. године у Бечу, политички директори изразили своју сталну подршку Државном суду који ће омогућити властима у БиХ да се оптужени за ратне злочине и оптужени за организовани криминал ефикасно процесуирају у Босни и Херцеговини;

Констатујући напредак постигнут у развоју капацитета Посебног одсјека за ратне злочине Суда Босне и Херцеговине и Посебног одјељења за ратне злочине Тужилаштва Босне и Херцеговине;

Констатујући такође да је развој тог капацитета понекад онемогућен усљед непознавања правних специфичности везаних за уступање предмета од стране МКСЈ-а;

Свјесни нарочито да одређене одредбе домаћег законодавства у примјени на предмете које МКСЈ уступа Босни и Херцеговини могу представљати сметњу за ефикасно суђење у домаћим судовима;

Уз жаљење што, међутим, органи власти у Босни и Херцеговини нису посветили одговарајућу пажњу промјенама у законодавству неопходним како би се олакшало кривично гоњење и суђење у предметима које уступа МКСЈ;

Узимајући у обзир писмо од 4. априла 2007. које су потписали предсједници Суда Босне и Херцеговине, Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине, Врховног суда Републике Српске и Апелационог суда Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, којим се захтијева хитно поступање с циљем да се донесу одређене измјене и допуне Закона о кривичном поступку;

Посебно свјесни хитности да се овакве одредбе измијене и допуне;

Узевши у обзир и размотривши све наведено,

Високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ
КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О
КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
("Службене новине Федерације БиХ", бр. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05 и 55/06)

Закон који слиједи као саставни дио ове Одлуке ступа на снагу као што је предвиђено у члану 6. тог закона, на привременој основи, све док га Парламент Федерације Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова Одлука се објављује на службеној Интернет страници Канцеларије високог представника и ступа на снагу одмах.

Ова Одлука се одмах објављује у "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине".

Број 39/07
13. априла 2007. године
Сарајево

Високи представник
др **Кристијан**
Шварц-Шилинг, с. р.

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О КРИВИЧНОМ ПОСТУПКУ ФЕДЕРАЦИЈЕ
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 1.
(Измјена и допуна члана 149.)

(1) У Закону о кривичном поступку Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације Босне и Херцеговине", бр. 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05 и 55/06; у даљем тексту: Закон), у члану 149. (*Трајање притвора у истрази*), иза става (3) додаје се нови став (4), који гласи:

"(4) Изузетно и у нарочито сложеном предмету везано за кривично дјело за које је прописана казна дуготрајног затвора, притвор се може поново продужити за још највише три (3) мјесеца након продужетка притвора из става 3. овог члана. Притвор се може продужити два пута узастопно, по образложеном приједлогу тужиоца за свако продужење, који треба да садржи изјаву колегија тужилаштва о потребним мјерама да би се истрага окончала (члан 240. став 3.). Жалба против рјешења вијећа Врховног суда Федерације о продужењу притвора не задржава извршење рјешења."

(2) У досадашњем ставу (4) члана 149. Закона, који постаје став (5), ријечи: "ст. 1. до 3." замјењују се ријечима: "ст.1. до 4."

Члан 2.
(Измјена и допуна члана 151.)

(1) Став (2) члана 151. (*Притвор након потврђивања оптужнице*) Закона мијења се и гласи:

"Након потврђивања оптужнице и прије изрицања првостепене пресуде, притвор може трајати најдуже:

- а) једну годину у случају кривичног дјела за које је прописана казна затвора до пет година;
- б) једну годину и шест мјесеци у случају кривичног дјела за које је прописана казна затвора до десет година;
- ц) двије године у случају кривичног дјела за које је прописана казна затвора преко десет година, али не и казна дуготрајног затвора;
- д) три године у случају кривичног дјела за које је прописана казна дуготрајног затвора.

(2) Иза става (2) члана 151. Закона додаје се нови став (3), који гласи:

"(3) Ако за вријеме из става 2. овог члана не буде изречена првостепена пресуда, притвор ће се укинути и оптужени пустити на слободу."

(3) У досадашњем ставу (3) члана 151. Закона, који постаје став (4), прва и трећа реченица, ријечи: "шест (6) мјесеци" замјењују се ријечима: "девет (9) мјесеци".

(4) Досадашњи став (4) члана 151. Закона постаје став (5).

Члан 3.
(Измјена и допуна члана 152.)

У ставу (3) члана 152. (*Одређивање притвора након изрицања пресуде*) Закона, ријечи: "правоснажности пресуде" замјењују се ријечима: "упућивања лица на издржавање казне", а ријечи: "у првостепеној пресуди" замјењују се ријечима: "у правоснажној пресуди".

Члан 4.
(Измјена и допуна члана 302.)

У члану 302. **(Притвор након изрицања пресуде)** Закона, ријечи: "до њене правоснажности" бришу се.

Члан 5.
(Примјена овог Закона)

Овај Закон се примјењује на све предмете у којима правоснажна пресуда није донесена прије дана ступања на снагу овог закона.

Члан 6.
(Ступање на снагу овог Закона)

Овај Закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".